
WILKINSON
STAINLESS STEEL BLADE
BLADE
THE FINEST EDGE

XANIM WILKINSON — XANIMA POLA

Her gava çend rojên vala hebûna an jî di betlaneyên havînê de, bavê min ez bi xwe re dibirim serdana xerîdarên xwe. Ew her tim mirovên dilnerm û mêvanhez bûn, û min çiqas ji destê min dihat ewqas dixwar.

Carekê bi taybetî tê bîra min, dema ku em ji bo qehweyekê birin kafeyekê. Ji min pirsîn ka ez çi dixwazim.

«Ava hirmiyê, ji kerema xwe.»

Barmen şûşeyeke piçûk da destê min.

Min di çend çirkeyan de ew vexwar û paşê li benda ava xwe ya hirmiyê mam.

Çavên min jixwe li şûşeya yek lître ya li pişt bankoyê asê mabûn.

Di destpêkê de xerîdar fikirî ku ez henekan dikim.

Paşê wî biryar da ku daxwaza min bîne cih.

Di dawiyê de, ew bi tevahî ecêbmayî mabû.

Di heman hefteyê de bavê min serdana çend xerîdaran kir ku, di demekê ji jiyana xwe ya bazirganiyê de, bi zehmetî hilberên Gillette peyda kiribûn. Bi baweriya ku bikarhêner qet ferq nakin, wan biryar dabû ku li şûna wan hilberên Wilkinson bikirin.

Ev tevlihevî fêmbar bû.

Di dawiyê de, Wilkinson jî tîx û sîstemên tiraşê difirotin.

Pirsgirêk wê demê derdiket holê dema ku bikarhêneran kartûşên Wilkinson dikirîn û, deh deqîqe şûnde, vedigeriyan dikanê, ji ber ku gûzana wan bi wê sîstemê ve nedihat girêdan.

Wan tenê heman daxwaz dubare dikir:

«Gillette.»

Hin firoşkar ewqas bêzar bûn ku hetta hewl dan hilberên Wilkinson rasterast vegerînin navenda Gillette ya li Mîlanoyê.

Ev kar dan destê bavê min.

Û wê gavê min ew li ser kar dît.

Kesê yekem ku qalîteya Wilkinson qebûl kir bavê min bi xwe bû.

Wî bi eşkereyî digot ku Wilkinson hilberên hêja çêdikin: pola ya rastîn, tûj û domdar, ku gelek caran ji navînî dirêjtir dimînin.

Paşê wî tiştek îcad kir ku bi navê Pêşniyara Frega hate naskirin.

«Pênc hilberên Gillette bikire, çawa dilê te bixwaze tevlihev bike, û firoşkar dê paketeke tîxên kevneşopî yên Wilkinson — yên bi şûrên xaçkirî — wek diyarî bide te.»

Fikir bêkêmasî xebitî.

Firoşkar stoka kevn ji embarê vala dikir.

Firoşkar pere dixist destê xwe.

Firoşkar pirsgirêkeke stokê çareser dikir.

Û Xaltî Wilkinson berdewam dikir ku belav bibe.

Rojekê min ji bavê xwe pirsî çima wî wisa dikir.

«Tu çi feydeyê ji alîkariya wan dibînî?» min got.

Ew bişirî.

«Nando, vê ji bîr neke:

sibehê roj ji bo her kesî hiltê.»

Bi xatirê te, bavo. — Ferdinando